

Maria si Marta

revista surorilor

din

BISERICA CREȘTINĂ BAPTISTĂ „GOLGOTA”

ȘOS. NICOLAE TITULESCU, NR. 56A, SECT. 1

Nr. 18 Decembrie 2006

**„...ASTAZI ÎN CETATEA
LUI DAVID, VI S-A
NASCUT UN MÂNTUITOR, CARE ESTE**

HRISTOS DOMNUL.”

Luca 2:11

să vă bucurați de Marele

*Cu gândul cel mai bun, dorim
Dar al lui Dumnezeu... El pentru noi s-a
născut...*

Crăciun binecuvântat !

LUMINA,

NADEJDE...

„...vă aduc o veste bună , care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David s-a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul.”

Luca 2:10-11

Să ne bucurăm la acest Crăciun, că S-a născut Copilașul Isus și să înțelegem că Dumnezeu ne-a adus prin El viața și ne-a dat cadoul cel mai frumos: pe Fiul Său, Domnul păcii, care ne-a însoțit până aici și ne va însoți în lumina Patriei după care tânjește sufletul nostru, al celor credincioși.

Să ne bucurăm într-o atmosferă de fericire sufletească și să oglindim această bucurie pe fețele noastre, să se vadă în viața noastră. Să strigăm de bucurie împreună cu păstorii și cu îngerii, să cântăm și noi în cor: „*Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui!*”

Nașterea Domnului Isus este una dintre ultimele sărbători din an, dar când vine ea avem impresia începutului, și nu a sfârșitului. Ea este într-adevăr începutul tuturor sărbătorilor sfinte, a tuturor binecuvântărilor cerești.

Evenimentele din viața unui om încep cu nașterea lui. Cel mai mare eveniment din istoria pământului este mântuirea oamenilor și acest eveniment își are începutul în Nașterea Domnului Isus. Și noi nu putem spune decât: „*Minunate sunt lucrările Tale, Doamne al oștirilor, și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!*”

La Nașterea Domnului Isus, îngerii au cântat la Betleem: „*Slavă lui Dumnezeu între oameni, pace și bună învoire*” – și ne rugăm ca Dumnezeu să aducă pace în fiecare inimă, în fiecare familie și în fiecare țară.

La Nașterea Domnului Isus îngerii au adus oamenilor o Evanghelie, o veste bună pentru tot poporul. Responsabilitatea noastră acum este să o credem, pentru că vine de la Dumnezeu, este spre binele nostru și este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede.

Lucrarea pe care o cere Dumnezeu de la noi este să credem în Acela pe care L-a trimis El. Să credem, căci fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui.

Venirea Domnului Isus în lumea noastră a însemnat:

1. Lumină: Există un motiv pentru care Crăciunul este sărbătorit în data de 25 decembrie. Nu este o dată istorică, bineînțeles, dar nici nu a fost aleasă la întâmplare. A fost aleasă deoarece în acest moment al anului ziua începe să fie mai lungă.

Venirea Crăciunului înseamnă venirea luminii în lume; întunericul este înlăturat și în zilele dinaintea apariției electricității, lumina zilei era un mare dar. Aducea lumină și căldură într-o lume rece.

Această lumină a venit ca să ne lumineze propria noastră viață. Ea pătrunde în inima noastră, ne arată așa cum suntem, pe ce drum suntem, în ce stare se găsește inima omului. Această lumină a venit să strălucească în lume, să fie văzută și de alții, oamenii să fie atrași de ea, să se îndrăgostească de prezența ei și să-și trăiască viața în părtășia ei.

2. Nădejde: Majoritatea gânditorilor seculari din lumea antică nu socoteau speranța drept o virtute, ci mai degrabă o iluzie temporară. În Noul Testament, apostolul Pavel face o descriere exactă a păgânilor, când a spus că nu au nici o nădejde, motivul de bază pentru aceasta fiind, că ei erau fără Dumnezeu.

Acolo unde există credință în Dumnezeul cel viu, care acționează și intervine în viața oamenilor, în care se poate avea încredere că își va îndeplini promisiunile, această nădejde devine posibilă. Ea nu este o problemă de temperament, nu este condiționată de circumstanțele dominante sau de posibilitățile omenești. Nu depinde de ceea ce posedă un om, de ceea ce ar fi el în stare să facă pentru el însuși și nici de ceea ce ar putea să facă oricare altă ființă omenească pentru el.

Nădejdea pe care a adus-o Domnul Isus prin venirea Sa în lume face imposibilă satisfacerea creștinului cu bucuriile trecătoare ale lumii acesteia și acționează de asemenea ca un stimulent la puritatea vieții pentru a trece greutățile și necazurile cu voieșie.

3. Acceptare: Logica umanului nu poate cuprinde înțelepciunea Divinului și nici nu poate înțelege paradoxul întrupării. Este fascinant răspunsul Divinității: „*Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut*”. S-a născut într-o iesle, a fost întâmpinat de câțiva păstori. S-a dat în grija unui simplu tâmplar, pentru ca eu și tu să înțelegem că suntem acceptați de Dumnezeu indiferent de starea noastră socială, emoțională sau spirituală. El „*S-a făcut asemenea fraților Săi în toate lucrurile*”, pentru ca oricine să poată avea acces la El. Contrar valorilor și principiilor acestei lumi efemere, în Împărăția Lui, cei din urmă vor fi cei dintâi, cei smeriți vor fi înălțați și cei săraci în duhul vor fi moștenitori.

În final, vreau să-ți spun că Domnul Isus a venit special pentru oameni ca tine și ca mine. Da, El a venit și pentru demnitari și pentru înțelepții lumii acesteia. Totuși, să nu uităm că înaintea înțelepților Răsăritului, Dumnezeu a dat întâietate păstorilor. De aceea nu uita, mai ales acum de Sărbători, că ești binevenită la ieslea Lui! Meditează la aceste gânduri, lasă pentru câteva minute grijile și apropie-te de

O noapte obisnuita...

Rămâne un singur cuvânt care ar putea să descrie noaptea în care El a venit: obișnuită!

Cerul era obișnuit. Doar un vânticel din când în când mai adia răscolind frunzele și răcorind aerul. Stelele străluceau ca niște diamante pe o catifea neagră. Fuiore de nori umbreau în răstimpuri luna. Era o noapte frumoasă – aceea noapte pe care ai alege să o admiri de la fereastra odăii tale. Nimic nu te-ar face să te aștepti la ceva neobișnuit. Nimic din ceea ce te-ar fi ținut treaz. O noapte obișnuită cu un cer și mai obișnuit.

Oile erau și ele dintre cele obișnuite. Unele mai grase, altele mai murdare. Unele sătule, altele șchiopătând. Animale obișnuite. N-aveau nici blană deasă și nici măcar nu erau cunoscute pentru vreun merit deosebit. Și nici nu purtau fundițe albastre în jurul gâtului pentru o medalie anume. Erau niște oițe obișnuite, simple – niște siluete somnoroase la poalele dealului.

Apoi mai erau păstorii. Probabil țărani îmbrăcați cu singurele haine pe care le aveau. Mirosind a oi și înfășați în cojoacele lor de lână. Dar erau tare conștiincioși, gata să-și păzească turma întreaga noapte. Totuși nu ai putea admira toiegele lor în nici un muzeu din lume și nici memoriile lor culese în

vreun volum dintr-o bibliotecă renumită. Nimeni nu le ceruse vreodată părerea cu privire la dreptatea socială sau la aplicația Torei în viața de zi cu zi. Erau anonimi și simpli.

O noapte obișnuită cu o turmă de oi obișnuite și cu păstori obișnuți. Dar dacă Dumnezeu Însuși n-ar fi intervenit pentru a atârna un „ne” în fața obișnuitului, atunci noaptea aceea ar fi trecut neobservată, iar păstorii și-ar fi continuat somnul mai departe.

Dar Dumnezeu se desfată în mijlocul lucrurilor comune. Iar cea noapte a fost plăcerea Lui! Cerul de smoală a „explodat” de strălucire. Copacii nevăzuți în umbră, au ieșit la iveală. Oile care stăteau liniștite au devenit o mulțime plină de curiozitate. O clipită mai devreme, păstorii care dormeau buștean, acum se frecau la ochi înfricoșați de apariția Îngerului.

Noaptea nu mai putea rămâne obișnuită! Îngerul li s-a arătat în mijlocul nopții deoarece atunci luminile sunt văzute cel mai bine și tot atunci ai nevoie de ele cel mai mult.

Dumnezeu intervine printre lucrurile cele mai obișnuite datorită aceluiași motiv.

Darul desăvârșit

Este din nou Decembrie, o lună de sărbătoare când întreaga atmosferă este cuprinsă de zarvă și neliniște. Pentru mulți sărbătoarea Crăciunului înseamnă o lună în care se dau și se primesc daruri. Pentru alții este o ocazie de “bucurie în lume, pace pe pământ și între oameni bună învoire”, o bună ocazie pentru împodobire a bradului tradițional și de întâlnire cu Moș Crăciun. Multe magazine și companii se așteaptă să facă de această sărbătoare cele mai mari vânzări din întregul an.

Dar oare ce înseamnă Crăciunul?

Dincolo de comercializarea sărbătorii, dincolo de efervescenta ei, de reclame și cântece trebuie să fie și un motiv mai serios.

Într-adevăr, motivul real al sărbătorii este **darul desăvârșit** pe care Dumnezeu la pregătit pentru fiecare dintre noi - **Emanuel-Fiul Său** - “Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea că a dat pe singurul Său Fiu pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3:16).

Crăciunul este momentul în care toți creștinii își amintesc de nașterea Lui. În

toată goană după cumpărături și petreceri însă, mulți oameni uită care este adevărata semnificație a nașterii lui Hristos.

Cei care am primit “darul desăvârșit” avem în inimile noastre o dragoste fierbinte pentru Dumnezeu “Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit mai întâi” (1Ioan 4:19). Strigăm împreună cu psalmistul: “Cum voi răsplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine?” (Ps.116:12). Într-adevăr, cum L-am putea răsplăti pe Dumnezeu pentru darul Său minunat și pentru dragostea Sa?

N-avem nimic să-I dăm în schimb. Ca oameni, ne este imposibil să găsim ceva ce I-am putea da în schimb pentru darul Său. Totuși, putem să ne dăm pe noi înșine și să rămânem astfel în dragostea Lui.

Dumnezeu a făcut totul pentru mântuirea noastră. Este rândul nostru acum să ne dăruim în întregime. Acesta este singurul răspuns pe care-l cere și cu care se mulțumește dragostea.

Apostolul Pavel a spus-o astfel: “Vă îndemn dar, fraților pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea

voastră o slujbă duhovnicească.”
(Romani 12:1)

Este viața ta o jertfă vie pentru Dumnezeu? Ești gata să te predai în întregime în slujirea celui care ți-a dăruit cel mai desăvârșit dar al cerului?

Dacă vrei adevăratele bogății, primește acum darul oferit de Dumnezeu

“Cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața.”

(1Ioan 5:12)

„El care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El toate lucrurile?” (Romani 8:32)

Condiții pentru primirea darului lui Dumnezeu

„Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele.” (Fapte 3:19)

„Cine crede în Fiul, are viață veșnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.” (Ioan 3:36)

„Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.” (Romani 10-9)

După ce ai primit darul divin

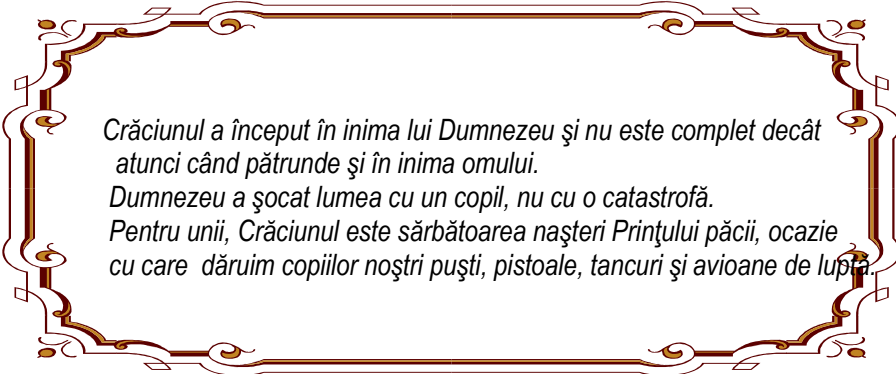
„Inima vi se va bucura și nimeni nu vă va răpi bucuria voastră.”

(Ioan 16:22)

„Dacă voiește cineva să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să mă urmeze.” (Luca 9:23)

„Urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea împreună cu cei ce-L cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată.” (2 Timotei 2:22)

(Sămânța Adevărului)

*Crăciunul a început în inima lui Dumnezeu și nu este complet decât atunci când pătrunde și în inima omului.
Dumnezeu a șocat lumea cu un copil, nu cu o catastrofă.
Pentru unii, Crăciunul este sărbătoarea nașteri Prințului păcii, ocazie cu care dăruim copiilor noștri puști, pistoale, tancuri și avioane de luptă.*

“

Pe urmele Domnului Isus...

B E T L E E M

“Și tu Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o căpetenie care va fi Păstorul poporului Meu, Israel.” Matei 2:6

La sud est de Ierusalim, la o depărtare de aproximativ 6 km se găsește Betleem care tradus în limba română înseamnă „Valea pâinii” pentru că se găsește în cele mai roditoare părți ale Palestinei. Se mai numea și Efrata, nume mai vechi, care însemnează „roditor”, pentru a se diferenția de alte localități cu același nume. Fiind situat la înălțimea de 700 m de nivelul mării, a oferit totdeauna un tablou frumos călătorului ori din ce parte l-ar privi. Betleemul a fost centrul unor asociații istorice. Cetatea lui David. Locul de îngropare a Rahelei. Căminul lui Rut. La 22 de km în sud era Hebronul, casa lui Avraam, Isaac și Iacob. La 16 km nord-est era Gabaon unde Iosua oprise soarele în loc. La 20 km spre vest era Socot unde David ucisese pe Goliat. La 9 km spre nord era Ierusalimul, unde David a plătit zeciuiala lui Melhisedec,

minunata capitală a lui David și a lui Solomon, scena lucrării lui Isaia și Ieremia, centrul eforturilor de veacuri ale lui Dumnezeu de a se descoperi pe Sine omenirii.

Betleemul era considerat a fi cetatea în care trebuia să se nască Mesia (Mica 5:1; Matei 2:5); potrivit profeției biblice, Isus s-a născut acolo când s-a împlinit vremea.

Îngerii s-au arătat păstorilor în vecinătatea Betleemului (Luca 2:1-10). Magii au venit, de asemenea, acolo pentru a aduce omagii pruncului.

Acum în acel loc se găsește satul Beit Lahm. Localitatea are numeroase porți. Majoritatea caselor sunt mici, dar bine lucrate. Așezarea numără peste 4 000 de locuitori, cei mai mulți dintre ei fiind creștini aparținând Bisericii Ortodoxe Grecești. Împrejurimile sunt presărate cu vii, măslini și smochini. Deși solul este pietros, terenurile cultivate dau recolte foarte bogate de cereale. În perioada secerișului mai pot fi văzuți culegători de spice ca pe vremea lui Rut.

“Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel, și a cărui obârșie se suie până la vremuri străvechi, până în zilele vecinicii.” Mica5:2

Nazaret

“A venit acolo și a locuit într-o cetate, numită Nazaret, ca să se îplinească ce fusese vestit prin prooroci: că El va fi chemat Nazarinean” Matei 2:23

Nazaret este satul în care au trăit Iosif și Maria și unde a locuit Isus până când și-a început lucrarea publică (Matei 2:23, Luca 2:24). Este situat într-un fel de bazin, în partea de sud a unui deal de 370 m înălțime deasupra nivelului mării. De pe culmea dealului, după un urcuș de 10 minute, în fața ochilor se deschide o priveliște de o frumusețe neasemuită asupra Galileii.

La nord este panorama minunată a unor dealuri fertile și a unor văi mănoase, presărate cu cetăți prospere, apoi în depărtare se zărește muntele Hermon cu vârful acoperit de zăpadă. În apropiere, la 5 km se află Gat-Efer, căminul strămoșesc a lui Iona.

La sud, câmpia Esdraelon, care se întinde de la râul Iordan până la Marea Mediterană, scena principală a luptei

seculare a Israelului pentru existență. La 16 km spre vest de la Nazaret se vedea foarte bine muntele Carmel, unde Ilie, în lupta sa cu Baal, a chemat foc din cer.

La sud de Nazaret la numai 14 km se află Sunem, unde Elisei înviase pe fiul Sunamitei. În apropiere este izvorul Harod, unde Ghedeon împreună cu cei 300 de viteji ai săi au pus pe fugă pe madianiți. Apoi Izreel, unde infama Izabela și-a sfârșit viața. Apoi muntele Ghilboa, unde regel Saul afost ucis de filistenii. Râul Chison, unde Debora și Barac i-au supus pe cananiți.

Toate acestea se vedeau de pe vârful unui deal din Nazaret. Ce punct minunat, cu atâtea asociații istorice! Ne închipuim că Isus va fi urcat adesea dealul, meditănd adânc la istoria care-L făcuse să coboare din Cer pe pământ.

“Pilat a scris o însemnare, pe care a pus-o deasupra crucii, și era scris: Isus din Nazaret, Împăratul Iudeilor.” Ioan19:19

*„Betleemul, grajdul, ieslea , păstorii sunt proorocia
vieții lui Isus. El a fost Omul care a stat de vorbă,
a mâncat cu vameșii și păcătoșii. El a învățat că
drumul la Dumnezeu este mult mai simplu de cum
îl credeau oamenii. El ne-a arătat pe Tatăl într-un fel
cum nu se poate mai simplu: „**Cine M-a văzut pe
Mine, a văzut pe Tatăl**” – a spus El Alexa Popovici.*

Ieslea

*Mi-e inima o iesle prea smerită,
Isuse, pentru chipul Tău măreț;
Sunt doar un jgheab, o iesle părăsită,
Cu paie umede și cu nutreț.*

*Nu sunt palat frumos, plin de rubine,
Sunt doar o iesle mică-n lumea rea;
Isuse, ai venit din zările senine,
Să-ți odihnești în mine fața Ta!*

*Aveam doar visuri care se destramă,
Ca paiele căzute prin zăplaz!
Și-n ieslea nebăgată-n seamă
Adus-ai sărbătoare și extaz.*

*Mi-e inima o iesle-nmiresmată
Cu fân din holdele din Betleem,
Și ți-am făcut pătuț din iasomie,
Cu perna din petale strânse ghem.*

*Dar nu în florile iubirii mele
Este parfumul cerului deschis,
Ci Tu, Isuse, mi-ai adus mireasma,
Și bucuriile din paradis.*

*Nimic n-aveam strălucitor în mine,
O iesle, numai fân și mucegai;
Dar ai venit în lumea de suspine,*

Și mi-ai făcut, Isuse, colț de rai.

Valentin Popovici

...sa aplicam Cuvântul

Nu plânge după sărbătoarea Crăciunului – Fiecare zi: un dar nemeritat

"Caci un copil ni s-a născut, un fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veciniciilor, Domn al păcii"

Isaia 9:6

Sărbătoarea nașterii Domnului sau sărbătoarea Crăciunului este cunoscută ca o sărbătoare a bucuriei, când fiecare devine un copil cu ochii mirați și plini de lumină în așteptarea darurilor, când colindele se amestecă cu gerul de afară și focul din sobă, când domină căldura și fiecare încearcă să-și îmbrace sufletul cu ea, când brazii sunt mai verzi și turta dulce mai dulce. Este sărbătoarea când părinții sunt mai recunoscuți, când bunicii sunt mai iubiți și copii sunt mai mulți inclusiv cei care sunt părinți și bunici.

Si mulți rămânem cu această zi cum ai rămâne cu o stea pe care o transformi în artificii și o aprinzi odată pe an.

Unii doar în această zi își îndreaptă gândul spre Dumnezeu pe care nu-L cunosc și cu atât mai mult nu-l recunosc în pruncul din iesle decât ca o legendă.

Am experimentat și eu această bucurie a unei zi singulare care îmi plăcea foarte mult și acest lucru s-a accentuat cu o dragoste deplină pentru Cel care s-a născut ca să fie cel mai mare dar din partea Tatălui Ceresc pe care oamenii L-au primit fără să-I înțeleagă semnificația profundă.

Pentru cei care L-au înțeles, El a devenit Domnul Mântuitorul și sărbătoarea veșnică a vieții lor, pentru ceilalți El a rămas pruncul care se naște într-o poveste frumoasă odată pe an.

Ce ne oprește să ne bucurăm în fiecare zi de sărbătoarea Crăciunului?

Trebuie să ne amintim în fiecare zi de o iesle în care s-a născut Domnul Domnilor și Împăratul Împăraților întrupat într-un copil. Îmi amintesc de o cruce pe care s-a jertfit Fiul Tatălui ceresc pentru ca fiecare zi să o primim ca pe un dar nemeritat și să putem rămâne în veșnicie cu El.

Și-mi spun: "Hai bucură-te! Darul primit este pentru fiecare zi, ce-ți lipsește să nu te bucuri?" (Bucurați-vă întotdeauna – Tesalonicieni 5:16)

Dar bradul? Dar cadourile? Dar zăpada? Dar atmosfera specifică? Dar turta dulce?

Bradul este o părticică din frumusețea Totului.

Privește un crin, privește un spic, privește orice colț din natură în care nu este mâna omului!

Ce poate fi mai sublim decât să slăvești mâna care le-a creat?

Cât despre cadouri, dacă ai înțeles și ai primit în inima ta darul minunat al lui Dumnezeu atunci acest cadou este pentru fiecare zi și pentru veșnicia vieții tale primite, fiecare zi este un dar primit prin harul Tatălui Ceresc.

Cât despre zăpadă "...El dă zăpadă ca lâna, El presară bruma albă ca cenușa" – Psalmul 147:7-16)

Dar turta dulce?

Gustați și vedeți ce bun este Domnul!

Mariana Zamfiroiu

Cele patru lumânări

Patru lumânări ardeau pâlپând în cununița de advent. Era liniște. Atâta liniște era în jur, încât puteai auzi șoaptele sfârâite ale lumânărelelor.

Prima lumânare oftă:

- Numele meu este PACE. Lumina mea luminează în întuneric, dar ce folos, oamenii nu mă vor, ei nu vor pace... Și luminița ei deveni tot mai mică, până ce se stinse cu totul.

A doua lumânare tresări pâlپând și șopti:

- Eu mă numesc CREDINȚA, dar se pare că sunt în plus. Oamenii nu vor să audă de Dumnezeu. Nu mai are nici un sens să mă consum arzând...O adiere străbătu încăperea și lumânarea se stinse.

Cu o voce abia șoptită, începu să vorbească și cea de-a treia lumânare.

- DRAGOSTE mi-e numele. Simt cum mi se sfârșesc toate puterile.

Oamenii mă împing de-o parte. Nu-și văd decât propriile lor interese, n-au ochi pentru cei pe care ar trebui să-i iubească...Și cu o ultimă pâlپăire se stinse și lumina DRAGOSTEI.

Un băiețel intră atunci în încăperea. Se uită la cununița de advent, la lumânările stinse și rosti printre lacrimi:

- Bine, dar lumânărelele ar trebui să ardă!

Atunci se auzi șoapta celei de-a patra lumânări:

- Nu te teme, copilaș! Câtă vreme mă vezi pe mine pâlپând, mai putem reaprinde celelalte lumânări. Numele meu este SPERANȚA!

Băiețelul prinse curaj, desprinse ușor SPERANȚA din cununița de advent și reaprinse de la flacăra ei PACEA, CREDINȚA, DRAGOSTEA,

după care o reazeză în cununiță. Cele patru lumânări din cununița de advent își răspândeau din nou lumina, care destrăma acum, cu pâlپăirea ei, întunicul...

„Ieslea este dovada că Isus vrea să mântuiască pe orice om. Dacă în loc de iesle, S-ar fi născut într-un palat, niciodată cel sărac și umil nu ar fi putut primi mântuirea, căci el nu poate ajunge acolo. Cel bogat însă, poate fi coborât în iesle, prin aceasta nu pierde nimic, pe când săracului îi este cu neputință să se ridice sus. Slavă Domnului că El a găsit așa cu cale, ca toți să avem mântuire.”

Alexa Popovici

Cuvântul s-a făcut trup

- rubrica **Reflecții și Concluzii** -

Am auzit glasul Domnului

întrebând: Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?

Eu am răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!” Isaia 6:8

Orice om urmaș al lui Adam (omul neascultător) se naște fără voia lui și fără puțința de ași alege părinții, genul, rasa, naționalitatea, data nașterii sau a morții.

Singurul om care s-a născut pe pământ cu acordul său a fost FIUL LUI DUMNEZEU, adică ISUS, care a ales să se nască, făcând voia Tatălui cu orice preț.

Nașterea lui Isus, L-a adus pe Dumnezeu oamenilor, dar pentru a-l

aduce pe om la Dumnezeu a fost nevoie de crucea lui Isus.

Pentru nici un om nu s-a proorocit cu sute de ani înainte de naștere, prezicându-se cum se va numi și ce va fi, decât pentru Domnul Isus, după cum în Isaia 9:6 se scrie: „Un copil ni s-a născut, un fiu ni s-a dat...îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”

Deasemenea Isaia 7:14 „Iată fecioara va rămânea însărcinată, va naște un fiu și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi).”

Concluzii: - Isus este Emanuel;

- Isus este numele cu care se iscălește Dumnezeu, într-o limbă pe înțelesul oamenilor;

- Ioan în evanghelia sa 1:14 scrie: ”Și Cuvântul s-a făcut Trup și a locuit printre noi, plin de har și adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.”

- **Cuvântul s-a făcut trup**, aceasta este semnificația Crăciunului.

- Crăciunul reprezintă doar o zi din cele 365 ale unui an, dar ajută-ne Doamne, să facem din fiecare zi, „ZI DE CRĂCIUN”, prin acceptarea nașterii Domnului Isus în inima

fiecăruia.

- Magii îl caută și azi pe Isus. „Magi” înseamnă oameni înțelepți. Doamne ajută-ne să fim toți oameni „MAGI”.

Amin

Culegeri din meditații asupra Cuvântului lui Dumnezeu

Razele stelei de Crăciun

Matei 2:2

Promisiunile lui Dumnezeu cu privire la Hristos, pe care altădată Patriarhii le priveau de departe, profeții le preziceau, iar credincioșii doreau să le vadă, s-au împlinit în nașterea lui Isus Hristos.

Magii erau probabil, preoții lui Zoroastru, de la vreun templu din vechime, unde stăteau privind stelele, după cum era obiceiul lor. Deodată li s-a arătat Steaua cea mare, care vestea nașterea lui Mesia. Având cunoștința despre promisiunile lui Dumnezeu la ivirea stelei au plecat fără îndoieli și fără zăbavă în lunga lor călătorie, pentru căutarea Pruncului.

Steaua a devenit pentru magi un semn, iar pentru noi un simbol al adevărului că întreaga natură și cu deosebire stelele cu lumina lor se află în căutarea lui Hristos. În călăuzirea stelei reținem însemnătatea simbolică: **razele stelei strălucitoare călăuzesc la locul unde se găsește Hristos**. Credincioșii urmând strălucirea „stelei” Evangheliei găsesc pe Mântuitorul.

Nașterea Mântuitorului a rămas necunoscută pentru mulți. Cei ce doreau să-L vadă și să-L cunoască, asemeni magilor, au trebuit să-L caute, așa cum zice Isaia: „Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape”.

În graiul magilor cu privire la cele relevate de stea mai vedem întrezărindu-se **fericirea promisă**. La sfârșitul călătoriei lor, după un drum lung și anevoios s-au bucurat văzând Pruncul. Acolo „în Betleemul din Iudeia”, unde au fost călăuziți de stea, s-au împlinit cele prorocite cu privire la nașterea lui Mesia.

Este interesant faptul că magii au căutat nu un prunc oarecare, **ci pe cel indicat de stea**. Ei au căutat **Adevărul** printr-o căutare și cercetare minuțioasă și au fost pe deplin satisfăcuți abia în clipa când au văzut steaua ce mergea înaintea lor oprindu-se deasupra locului unde era Pruncul.

Prezența magilor la locul întâlnirii cu Domnul Isus a fost însoțită de cea mai mare reverență. Ei s-au aplecat, aducând sincera lor închinare, spunând plini de bucurie: „Iată, noi am găsit pe Mesia”.

Când vorbim de închinare, putem spune că ea cuprinde **sfera lăuntrică a ființei noastre**, când credinciosul se apleacă tot mai mult în fața lui Dumnezeu. În închinarea magilor vedem prețuirea pe care au acordat-o Domnului Isus.

Prin darurile aduse – aur, smirnă, tămâie - ei ne dau un frumos exemplu de **închinare și mulțumire** adus Celui ce s-a născut.

Să dăm și noi Domnului aurul credinței noastre, punându-ne tot mai mult nădejdea în El. Să dăm Domnului tămâia rugăciunilor și a dragostei noastre, trăind cum a trăit El. Să-l dăm smirna pocăinței noastre, a lepădării noastre de sine.

Să facem deci, ca sărbătoarea Crăciunului să fie o sărbătoare a umblării noastre în lumină, ca razele stelei să lumineze viața noastră.

D. Stoica- Îndrumătorul Creștin Baptist 1973

Povețe

Încă din momentul în care Adam a mușcat din fructul interzis al Pomului cunoașterii, merele au devenit

purtătoare de mituri și simboluri. Merele, originare din Asia mică, au fost pe vremea vechilor greci și a romanilor, considerate drept puternice afrodisiace și mai târziu de către celți, simbol al fertilității.

Astăzi, merele sunt cele mai populare fructe de pe glob, întâlnite în stare sălbatică (pădurețe) sau cultivate pe aproape toate meridianele globului.

Cu siguranță, merele au făcut parte din dietele primilor oameni. Pe vremuri, merele au fost considerate cele mai hrănitoare și sănătoase fructe, dovada și vechiul proverb englezesc: “*un măr pe zi ține departe doctorul*”. În realitate, merele au mai puține vitamine decât alte fructe

(conțin mai ales Vitamina A, B, E, și C în coajă), dar sunt bogate în pectină și sunt o foarte bună sursă de fibre alimentare. În 100g măr sunt 0,3g proteine, 12g glucide, 0,3g grăsimi și 52 calorii. Datorită acestor însușiri, merele sunt foarte potrivite pentru a tăia pofta de mâncare în cazul curelor de slăbire.

Merele conțin o mare cantitate de antioxidanți, care au un mare rol în prevenirea cancerului și în același timp, în prevenirea bolilor cardiovasculare. Pentru a profita de aceste însușiri, trebuie ca merele să fie mâncate cu coajă cu tot, pentru că în aceasta se află cele mai multe principii active antioxidante.

Consumul regulat de mere proaspete are efecte pozitive asupra respirației și previne astmul.

Merele conțin o mare cantitate de fibre solubile care ajută la scăderea colesterolului și la reglarea tranzitului intestinal.

Miezul merelor este format din apă – 85%, minerale și oligo-elemente, mai ales potasiu.

Consumate în stare crudă, cu coajă cu tot, merele sunt tonice pentru sistemul nervos și muscular, diuretice și depurative, ajutând la eliminarea toxinelor din organism. Au efect antireumatismal și antiseptic al aparatului digestiv, fiind de real folos în tratarea infecțiilor intestinale, în diaree și constipație, în obezitate, graviditate, demineralizare, astenii și surmenaj.

Sucul proaspăt extras din mere este decongestiv hepatic și indicat în convalescențe, insomnii, cefalee, migrene și congestii cerebrale.

Coaja merelor, uscată, este indicat pentru tratarea insomniilor. Se face o infuzie din 1 lingură coajă uscată la 250 ml apă fierbinte, care se bea caldă, cu 1 oră înainte de culcare.

Compotul de mere tratează enterocolitele și diareea.

Merele coapte stimulează funcțiile creierului.

Siropul de mere, obținut prin fierbere este un leac bland, potrivit pentru copii în cazuri de constipație.

În bucătărie merele se pretează la preparatele dulci: sufleuri, budinci, plăcinte, gemuri, dulceață, compot.

Poftă bună !

Bețișoare din piept de pui

Ingrediente: 6 cartofi, 3 morcovi, două piepturi de pui, două ouă, 100 ml smântână, pesmet, sare, piper, boia dulce

Mod de preparare

- ☺ Cartofii și morcovii se curăță de coajă, se spală și se taie în felii sau în cuburi.
- ☺ Se pune o oală cu apă la fiert, se adaugă un vârf de cuțit cu sare și o lingură cu ulei. Se lasă să fiarbă, se scot legumele din apă cu o paletă și se pun pe platou.
- ☺ Se încinge puțin ulei într-o tigaie, se adaugă legumele fierte, sarea și piperul, apoi se călesc timp de șapte minute.
- ☺ Piepturile de pui se spală, se dezosează și se taie fâșii subțiri. Se condimentează pesmetul cu sare, piper boia, se trec fâșiile de carne prin ouăle bătute, apoi prin pesmet și se prăjesc în ulei încins.
- ☺ Se scot din tigaie cu o paletă și se așează pe un șervet absorbant, ca să se elimine uleiul în exces. Se servesc fierbinți, alături de legume, presărate cu pătrunjel tocat.

Prăjitură delicioasă

Ingrediente: 300gr. făină, 200 gr. unt sau margarină (din care 25gr. pentru uns forma), 4 linguri gem, 1 lingură oțet, 1 vârf cuțit bicarbonat, 250 gr. zahăr, 3 ouă, 2 linguri smântână

Mod de preparare

Se amestecă untul cu făina, se face o adâncitură la mijloc în care se pune un ou întreg, două gălbenușuri, smântâna, două linguri de zahăr, oțetul și bicarbonatul. Se frământă bine. Se împarte coca în două. Se unge tava, se întinde jumătate din cocă, se unge cu gem, se acoperă cu restul de cocă. Se dă la cuptor. Când este gata coaptă, se bat pe baie de aburi două albușuri cu restul de zahăr. Se pun două picături de oțet. Cu această beza se unge prăjitura și se lasă la cuptor până se întărește. Se taie caldă.

L a m u l ț i a n i !

Salutăm surorile născute în luna **Decembrie** cu

Psalmul 3:3-5

*“Dar Tu Doamne, Tu ești scutul meu, Tu ești salvarea mea și Tu îmi înalț capul! ,
Eu strig cu glasul meu către Domnul și El îmi răspunde din muntele Lui cel sfânt
Mă culc adorm și mă deștept iarăș, căci Domnul este sprijinul meu.”*

ANGHEL Alexandrina

BERCA Emanuela

BORDEIANU Elena

BUCUR Cristina

RISTEA Anca Alina

CAPOTA Maria M.

CATANA Maria I

CAZACU Iustina

CIORNEI Laura

CONSTANT Sultana

CONSTANTINESCU M.

DUMITRU Anisoara

GAFINCU Mihaela

GAL Ileana

GHELESEL Lidia

GHEORGHE Marinela

GIOGLOVAN Vasilica

GURALIVU Daniela

GUTESCU Viorica Irina

HORNICEAR Maria

HORPOS Cristina I

INDREI Maria

MICU Melanica

MIHAILESCU Valerica

MIRCEA Marieta

PARVULET Elena

PAUN Florica

POPESCU Ana

PROFIR Ioana

SARBU Coralia

SAVENCU Daniela

SEICARU Carmen

SEMEN Estera

Vă invităm să luați parte la serviciile divine care au loc în Biserica Baptistă „Golgota” după următorul program:

Vineri: orele 18,00 – 20,00

Duminică: orele 9,00 – 12,00

18,00 – 20,00

